

[Anders Poulsen]

Venstre har også stor sympati for den tanke, der ligger bag lovens § 8 A. Der er mange eksempler på, at de bidrag, der på denne måde kan fratrækkes på selvangivelsen, sørger for at opretholde værdifulde aktiviteter, som ellers måske ville være gået i stå.

Vi vil derfor gerne gå ind i en nærmere drøftelse af mulighederne for at regulere fradraget, men det må naturligvis vurderes i sammenhæng med de økonomiske konsekvenser, og det vil også være rimeligt at se kritisk på den vældige mængde af godkendte gavemodtagere, som er skudt op, siden fradraget blev indført. Hvis fradraget skal reguleres, vil det nok være nødvendigt at skærpe reglerne for, hvilke aktiviteter der kan komme ind under disse regler, men venstre er som nævnt villigt til også at se på dette spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Vor ordfører i denne sag, hr. Kjelgaard, kan ikke være til stede her i dag. Jeg håber, jeg evner på hans vegne at udtrykke, at vi vil se med velvilje på forslaget og deltage i udvalgsbehandling derom omtrent ud fra samme grundsynspunkt som det, venstres ordfører gav udtryk for.

Dohrmann (FP):

Skattefiduser og mærkværdige fradrag har vi nok af, men det er måske nødvendigt at have nogle, når vi har så høj en indkomstskat, som vi har. Vores målsætning er at få indkomstskatten afskaffet. Når vi har nået det mål, så har vi ingen brug for kristeligt folkepartis forslag, og derfor skal jeg afvise forslaget.

Rahbæk Møller (SF):

Fradrag er en pestilens. Fradrag bør afskaffes. For mange fradragss vedkommende er det forbundet med store vanskeligheder at gøre det. Det gælder ikke dette fradrag. Derfor kunne socialistisk folkeparti meget gerne støtte et forslag om at afskaffe fradraget. Vi kan naturligvis ikke støtte et forslag om at forøge det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette fradrag har jo ikke været forhøjet siden 1960. Det anfører kristeligt folkeparti i sin begrundelse, og så vil alle sige, at med

den udvikling, der har været, vil det jo være rimeligt, at vi forhøjer det. Det kan ikke være andet. Men der er jo et spørgsmål, der skal stilles først, og det spørgsmål er, om det overhovedet er rimeligt at beholde dette fradrag, og hvis svaret er ja, så er det næste spørgsmål: er det så rimeligt at beholde det med den virkemåde, som dette fradrag har, sådan at den, der har nemmest ved at give et tilskud til en eller anden godtgørende institution eller forening, skal have mest skatterabat for det? Det vil sige, vi andre skal betale mest i tilskud til, at vedkommende kan give tilskud til det, vedkommende ønsker. Den, der har mindst, den, der har vanskeligt ved at give tilskud til det, som vedkommende ønsker at støtte, skal have mindst i tilskud af os andre. Det spørgsmål må også besvares. For det sidste er der for mig ingen diskussion om, at svaret er nej. Jeg kan godt føje til: så længe der ikke sker noget ved dette sidste, så vil vi ikke være med til at forhøje fradragene.

Når jeg har sagt det, så vil jeg også gerne føje til, at vi godt vil overveje, om der ikke ligger noget værdifuldt i, at man får lov til at støtte de institutioner og foreninger med et særligt tilskud, og om vi bør bevare det. Men der er mange måder at gøre det på. Man kan gøre det på den måde, at fradraget bliver lige meget værd med hensyn til skatterabat for alle uanset indkomst. Man kan også gøre det på den måde, som der har været peget på for andre fradrag, at hvis man giver 1 kr. i tilskud til f. eks. Unicef, så giver staten også 1 kr. i tilskud. I gennemsnit vil det være det samme i udgift for samfundet. Men når man alene holder sig til forhøjelsen, så er svaret fra radikal side et klart nej. Vi vil ikke være med.

Bollmann (CD):

Centrum-demokraterne plejer at være positivt indstillet over for dette forslag, som vi også har behandlet før. Men i betragtning af det fremskredne tidspunkt skal jeg nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde ved behandlingen i januar sidste år.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke støtte det foreliggende lovforslag. Vi vil meget gerne medvir-